

PERSBERICHT

Militair inlichtingschandaal onthuld in De doofpotgeneraal

Een generaal met drie sterren op de mouw die een privé-spion laat neuzen binnen een particulier bedrijf. En niet de eerste de beste: zijn eigen vrouw. Een stammenstrijd binnen de Militaire Inlichtingendienst, waar nietsvermoedende burgers de dupe van worden. Dat verwacht je in Pyongyang, niet in de polder.

Toch is dit wat auteur Edwin Giltay meemaakte – hij schreef er *De doofpotgeneraal* over. In dit boek doet hij verslag van het nogal doorzichtige optreden van geheim agenten bij de internet-provider waar hij werkte. Aanvankelijk trachtte een agente Giltay er te rekruteren als militair analist. Maar tezelfdertijd werden háár gangen nagegaan.

De inzet van deze krachtmeting binnen Defensie: het beruchte fotorolletje van Srebrenica. De recruiter die Giltay had benaderd, wilde publiek maken dat die foto's allerminst waren mislukt. En laat dát nu de positie van een zekere driesterrengeneraal hebben ondermijnd.

De doofpotgeneraal is de weerslag van dit spionageschandaal. De absurde gevolgen worden door Giltay nauwgezet beschreven. Gezien de nu lopende rechtszaken in de nasleep van het Srebrenica-drama, is dit boek zeer beslist van actueel belang.

Edwin Giltay (1970) is freelance redacteur. Hij werkte als technisch schrijver voor IBM Nederland en als management assistent voor Deloitte. De doofpotgeneraal is zijn non-fictie debuut.

– ‘Minutieus beschreven en goed gedocumenteerd.’ — Jan Pronk, oud-minister

– ‘Dit is een belangrijk boek over een belangrijke affaire, waarin de geheime dienst bewijsmateriaal van oorlogsmisdaden tracht te verduisteren ten koste van een willekeurige, maar verrassend attente burger.’ — Roel van Duijn, politicus

– ‘Roept de sfeer op van Graham Greene's fameuze *Our man in Havana*.’ — Christ Klep, militair historicus

– ‘Dit boek is een onthutsende eyeopener over hoe onze geheime diensten werken.’ — Philip Dröge, journalist

INTERVIEW (RECHTENVRIJ TE PUBLICEREN)

'Ik hoop dat dit boek een eyeopener kan zijn'

Een stammenstrijd binnen de Militaire Inlichtingendienst, waar nietsvermoedende burgers de dupe van worden. Dat verwacht je in Pyongyang, niet in de polder. Toch is dit wat auteur Edwin Giltay meemaakte – hij schreef er De doofpotgeneraal over.

Waarom dit boek?

'Voorop staat dat ik een burger ben, die iets bizars is overkomen op zijn werk. Wat ik heb meegemaakt is vrij uitzonderlijk. Maar in principe zou het iedereen kunnen gebeuren. Wie nare ervaringen heeft met geheim agenten, durft daar vaak niet over te praten. Het is ook lastig om alle puzzelstukjes op hun plaats te krijgen. Zelf heb ik er geen moeite mee om mijn verhaal te vertellen. Ik heb de spionage-intriges op mijn werk met verbijstering geobserveerd. En doordat inlichtingenfunctionarissen de ins en outs van dit doofpotschandaal aan mij toespeelden, heb ik de hele affaire kunnen doorgronden en beschrijven. Ik hoop dat dit boek een eyeopener kan zijn.'

Dit alles in het kielzog van WikiLeaks?

'De onthullingen van Julian Assange en Edward Snowden hebben overduidelijk het gerommel van buitenlandse geheime diensten blootgelegd. Al is er minder aandacht voor het gerotzooi van Nederlandse inlichtingendiensten, ook hier wordt ontoelaatbaar geopereerd.'

Wat is er mis met het Nederlandse inlichtingenwezen?

'Een inlichtingendienst hoort burgers te beschermen tegen spionage-intriges. De doofpotgeneraal laat echter zien dat de overheid argeloze burgers hierin meesleurt. De verantwoording die geheime diensten afleggen is een lachertje. Ze verschuilen zich bij het minste of geringste achter het rookgordijn 'Staatsgeheim!' Daar moet verandering in komen in het belang van transparantie.'

Het fotorolletje van Srebrenica speelt een prominente rol in het hele verhaal.

'Niemand gelooft dat het beruchte fotorolletje van Srebrenica is mislukt bij het ontwikkelen. Toch wordt iedereen in ons land – ministers, Kamerleden, militairen en burgers – hierover voor de gek gehouden. Sterker, de internationale gemeenschap, het Joegoslavië-tribunaal, de weduwen van Srebrenica: iedereen wordt belazerd. Ik maak inzichtelijk hoe er vanuit het militair inlichtingenwezen alles aan wordt gedaan om die feiten te onderdrukken. De foto's van het Srebrenica-drama zijn dan wel in de doofpot verdwenen, oorlogsmisdaden verjaren nimmer. Daarom blijft deze zaak actueel. Zie de nu lopende rechtszaken in de nasleep van het Srebrenica-drama.'

Wat hoop je met De doofpotgeneraal te bereiken?

'Ik hoop dat mensen na het lezen van mijn boek minder naïef zullen zijn als het aankomt op de werkwijze van onze geheime diensten. En wie weet geeft mijn publicatie anderen de moed om met hún ervaringen naar buiten te komen.'

Heb je nog iets vernomen uit Den Haag?

'Het manuscript heb ik afgegeven bij Defensie en Binnenlandse Zaken. Maar nee, een inhoudelijke reactie heb ik nooit gehad.'

Edwin Giltay (1970) is freelance redacteur. Hij werkte als technisch schrijver voor IBM Nederland en als management assistent voor Deloitte. De doofpotgeneraal is zijn non-fictie debuut.

*De doofpotgeneraal: Overheidsspionage op de bedrijfsvloer
Met een nawoord van Hans Laroes, oud-hoofdredacteur NOS Journaal
Uitgeverij SpeakEasy | €18,95
ISBN 978-94-92146-00-7
198 pagina's
www.dedoofpotgeneraal.nl*